

ZAŠTO JE
GOR
NACRTAO
ZUB?

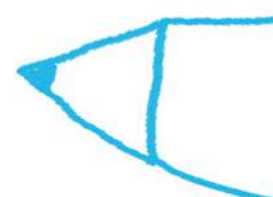
Sadržaj publikacije isključiva je odgovornost Udruge roditelja "Korak po korak".
Projekt su sufinancirali Europska unija iz Europskog socijalnog fonda i Ured za udruge Vlade Republike Hrvatske.
Za više informacija o EU fondovima posjetite stranicu Ministarstva regionalnoga razvoja i fondova Europske unije
www.strukturfondovi.hr.

O uključenim zajednicama

Ovom slikovnicom izrađenom u okviru projekta "Uključene zajednice" nastojali smo podići svijest roditelja i djece na poteškoće i emocije koje mogu doživljavati djeca (bivših) zatvorenika poput srama, tuge ili usamljenosti. Svrha slikovnice je da roditeljima (odgajateljima, skrbnicima, udomiteljima) posluži kao dodatan alat pri razvoju suosjećanja i empatije njihove djece prema djeci čiji su roditelji (bili) u zatvoru.

Projekt je proveden tijekom 2019. i 2020. godine s općim ciljem stvaranja uvjeta u društvenim zajednicama za resocijalizaciju počinitelja kaznenih djela kroz povećane kapacitete organizacija civilnog društva.

„Ja sam Gor. Ja sam... Ne!
Ne, ne, ne, nisam mačak.
Za mačka sam malo predugačak.
Ja sam ris! Zovem se Gor Lis.

Poseban sam jer imam čuperak koji mijenja boju.
Čuperak mi se
ponekad narančasto,
a ponekad plavo oboji,
ovisno o mojoj volji.”

„Ovo je moja obitelj.
Mama, starija sestra Rika, djed.
Osim moga brata,
još na crtežu je moj tata.

Volim planinariti s cijelom obitelji,
kopati rupe i tražiti blago,
s tatom u pješćaniku igrati se
posebno mi je drago.”

„Ne pitajte me gdje je moj tata.”

Kad pomisli na tatu, Gor se strašno
uznemiri. Bude mu teško i dođu mu suze
na oči, a čuperak na uhu mu poplavi.

„Frka, frka, frka.

U glavi mi je prava zbrka.
Nedostaje mi tata.”

„Ovo je moj najbolji prijatelj Mor.
On je malo drugačiji stvor.
On je, naime, vepar.
Brz je kao vjetar.“

Do Gorove kuće usred šume dotrčao je Mor, vičući na sav glas:

„Pao mi je zub! Pao mi je zub!“

Gor se prisjeti kako je i njemu jučer ispao zub dok su se zajedno igrali u pijesku. Pomisli kako su njih dvojica slični jer obojica nemaju zub. Gor predloži Moru da odu potražiti njegov zub u pješčaniku.

Tijekom igre Mor se dosjeti kako s tatom gradi najbolje kule u pijesku.

„Danas gradimo kule u pijesku, ali stalno činimo neku grešku. Kad bi nam barem mogao pomoći moj tata, on zna napraviti svašta.”

„A gdje je tvoj tata?” upita Gora Mor.

Gor je spustio glavu i pravio se da ne čuje pitanje.

„Frka, frka, frka,
u glavi mi je prava zbrka.”

Mor je nastavio objašnjavati što sve radi njegov tata koji plovi morima i kako mu nedostaje.

Odjednom se Gorov čuperak objesi i poprimi plavu boju.

„I meni nedostaje moj tata.” reče Gor.

„Hmmm, što misliš da im pošaljemo sve naše kamenčiće i blaga koja smo danas iskopali?“ upita Mor.

Mor i Gor odlučili su svoje očeve, koji su daleko i koje neće dugo vidjeti, iznenaditi poklonima.

U tom trenutku Gor ugleda svoj zub u pijesku.

„Hajdemo im poslati i naše mliječne zube, da im oko srca toplije bude!“

Na to se Goru čuperak oboji jarko narančastom bojom.

Gor i Mor utrkiivali su se do kuće kako bi što prije obznanili svoju vijest i spakirali poklone koje će poslati tatama.

An illustration on a dark green background showing two brown hands reaching down from the top. The hands are dropping various items: a yellow coin with a black number '7', a blue coin with a black number '2', a white skull-like object with a face, a blue feather, and several grey, irregularly shaped objects. The items are falling towards the bottom of the frame.

„Mama, mama, pomoz mi spakirati paketić za tatu, poslat ću mu svoj mliječni zub!“ uzbuđeno s vrata viče Gor dok mu se čuperak vijori i nastavlja:

„Svoje blago poklonit ću tati, koji će od sreće prštati.“

„Poslat ću mu prekrasno šareno pero, crtež na kojem zajedno kopamo blago, a na vrh paketa stavit ću kutijicu sa svojim zubom. Tata će znati koliko sam sad već narastao kad mi je ispao mliječni zub.“

Ugledavši zub u kutijici, majka priđe Goru, zagrli ga i nježno reče:

„Tamo gdje se tvoj tata nalazi, u zatvoru, nažalost ne smijemo slati oštre predmete. Imamo točna pravila što mu možemo poslati, a što ne. Tvoj tata te jako voli i bit će sretan što misliš na njega.“

„Frka, frka, frka,
u glavi mi je prava zbrka!” osjeti Gor:

„Nedostaje mi tata.”

Oboje su malo šutjeli, a Goru je čuperak na
uhu bio sve plavlji i plavlji. Zaplakao je:

„Baš sam se bio veselio što ću
tati poslati svoj zub.”

Počeo je crtati jer mu onda
prestanu teći suze. I sjetio se!
Čuperak mu se podignuo i ponarančastio.
„Znam!“ povikne uzbuđeno.
„Znam! Nacrtat ću tati svoj zub,
tako će sigurno doći do njega.“

„Moj paket je spreeman!“ viknuo je
Mor dok je utrčavao u kuću.

„Moj samo što nije,
nisam ga mogao spakirati prije.“ odgovori mu Gor.

„Moj tata je u zatvoru i tamo se zub ne smije slati
pa ću ga prisloniti na papir i nacrtati.“

„Super, ja ti mogu pomoći!“

Gorov čuperak je poprimio narančastu
boju i pomislio je kako je prijateljstvo
s Morom još jedno njegovo blago.

A child's drawing of a forest scene. In the center is a large, bright yellow sun with a textured, crayon-like appearance. The sky is light blue with several white, fluffy clouds. The ground is green, with several green trees of varying heights and shapes. The trees are drawn with simple outlines and some have small green dots on their branches, possibly representing leaves or buds. The overall style is simple and expressive, typical of a child's artwork.

Gor jedva čeka da tata dođe kući jer ga voli
gdje god bio. Jako mu nedostaje. Veseli se što
će tata doći kada šuma još jednom prolista.

Procjenjuje se da u RH godišnje ima preko 12 500 djece čiji su roditelji u zatvoru. Ovu posebno ranjivu skupinu djece mnogi nazivaju nevidljiva djeca i siročići pravde jer ih se često ne prepoznaje kao djecu koja trebaju podršku i pomoć.

Djeca čiji su roditelji u zatvoru suočavaju se s vrlo jakim emocijama poput tuge, krivnje, srama, straha i ljutnje. Brinu se oko toga kako će okolina reagirati na činjenicu da im je roditelj u zatvoru, mogu biti u strahu za sigurnost roditelja, preplavljeni tugom jer su odvojeni od roditelja, osjećati krivnju zbog toga što je roditelj u zatvoru ili biti ljuti na roditelja, policiju, sud... Djeca mlađe dobi poput našeg junaka Gora najčešće osjećaju tugu zbog odvojenosti od roditelja, a nisu svjesna što zatvor znači i koja ograničenja nosi. Kontakt roditelja koji su u zatvoru i njihove djece ograničen je ustaljenim i strogim procedurama koje često znaju otežati ostvarivanje bliskosti. Gorov zub je simbol ograničenja koja su postavljena između roditelja i djeteta u njihovom kontaktu o kojima ostala djeca čiji su roditelji daleko ne moraju razmišljati.

SLIKOVNICU SU IZRADILI:
Udruga roditelja "Korak po korak"
Roditelji u akciji – RODA
Pučko otvoreno učilište Korak po korak
NASLOVNICA I ILUSTRACIJE: Dea Jagić
LEKTURA: GNOSIS agencija za prevođenje

TISAK: Act Printlab
NAKLADA: 300 primjeraka

IZDAVAČ: Udruga roditelja „Korak po korak“
Ilica 73, Zagreb
01 4855 578
info@udrugaroditeljapkp.hr
www.urkpk.org

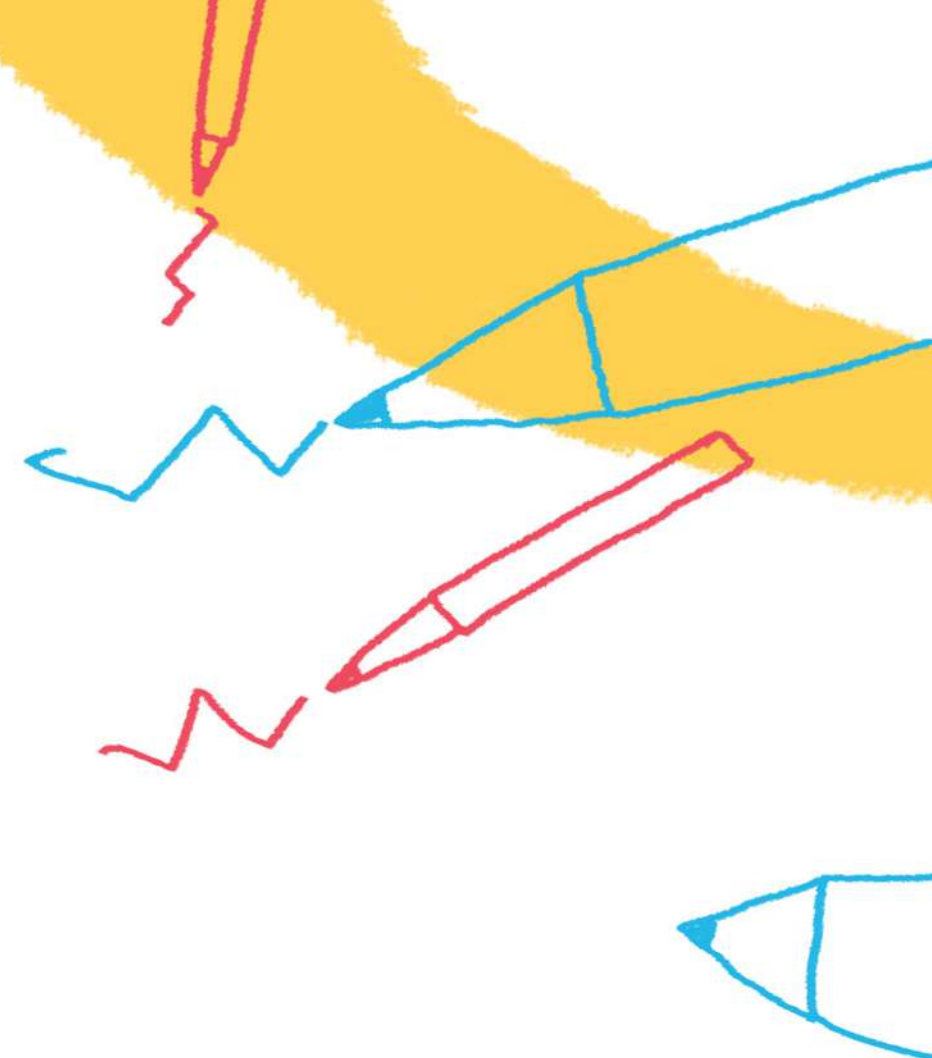
Zagreb, 2020.

ISBN: 978-953-8149-05-4 (tiskano)
ISBN: 978-953-8149-06-1 (pdf)

korak po korak
UDRUGA RODITELJA

**KORAK
PO
KORAK**
pučko otvoreno učilište

RODA | roditelji u akciji

ISBN: 978-953-8149-05-4 (tiskano)
ISBN: 978-953-8149-06-1 (pdf)